

Čuvaj Gregor.

Tone Rakovan.

Zategel in dolgočasno je zatula tovarniška piščalka... Čuvaj Gregor je odkril z močno nabitič čevljev blato... V kotu pri oknu je dvignil nekdo glavo, pogledal skozi ščipalnik... Gregor je imel res nad desnim oesom rano s strjeno krvjo in na nosu nekaj prask.

naznanil orožnikom in sporočil tudi gospodu tovarnarju... V dotični vasi je služboval orožniški postajevođa Malene... Čudno je zmaljeval postajevođa z glavo, ko si je ogledaval prostor, kjer so ležale deske. Pet jih je bilo! Dve še skoro celi, tri pa razklane in na koncih nekoliko odbite.

= ZLATA ZRNA. = Zbirka slovenskih citatov in aforizmov. Resnično življenje je umetnost in umetnost je nijansa. Vsakdanjnost s svojimi krčičnimi zlaganji barvami ne trpi nijans in ubija umetnost. Človek se pokori njeni nasilnosti ter ji daruje devindevedeset odstotkov svojih dni.

= Cenik knjig, = katere se dobe v zalogi. Slovenic Publishing Company 82 Cortlandt St., New York, N. Y. MOLTIVENIKI: DUŠNA PASA, vezana z zlato obrobo... POUČNE KNJIGE: Abecednik slove, vezan... ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE: Baron Landon, Andrej Hofor, Avstrijski špedicija...

Za smeh in kratek čas.

Nevolažljiva udova.

Prijateljica: "Kako, tvoj mož je večeraj umrl?"
Ona: — "Da, — ne morem se potolažiti! Pomisli, ona lepa ženitna ponudba, ki je bila pred tednom v listu, ni danes več no tri!"

DRUGO VPRAŠANJE.

Mogoče imate sedaj kaj stare obleke za prodati?

Dober poskus.

"Ti, kako se spozna, če so go-be strupene?"
"Skuhaj jih in jih daj tašči; ako umre so gotovo strupene."

Vzdih.

— Usoda, kje je moja ljubica.

Iz Sv. Pisma.

Komu se Jezus na'prej poka-zal, ko je ustal iz groba?
— Ženam.
— Zakaj pa?
— Da bi čimprej zvedeli dru-gi ljudje!

Poravnana.

— Kako si vendar mogla pla-čati brivec s ponarejenim pet-kronskim novcem?
— Ker sem kupila od njega po-narejene lase!

Čuden oglas.

Iščem denarnega pismonoša z denarno nakaznico na moje ime: Tomaz Slina.

VSEGA VAJEN.

— Kam nameravate, gospod?
— V Carigrad.
— Tam je vendar vojska.
— Nič zato, saj sem je vajen, imam vedno ženo in hčer doma.

Ah, tako!

Sodnik (njetemu tatu): "S čim se bavite?"
Tat: "Obrtnik sem."
Sodnik: "Kakšen obrtnik?"
Tat: "Ja gospod, — na drobno in na debelo..."
Sodnik: "Ali ste morda trgo-vec?"
Tat: "Da, trgovec, ampak..."
Sodnik: "No kaj ampak!"
Tat: "Veste, gospod sodnik, jaz krašem in prodajam, na drobno in debelo, kakor pač nanese prilika".

Povsod jih je dosti!

Gospod v trgovini: — Za svo-jeja sina bi rad igračo; v izložbi sem videl lepega osla, prinesite mi ga!
— Ni potreba; oslov je tudi v trgovini dosti!

V ženitvanjski posredovalnici.

Gospod: — Vi ste me pa nala-gali. Rekli ste, da je oče tega de-kleta že mrtev, danes sem pa izve-del, da sedi že tri leta v ječi.
— Prosim vas, ali je to življe-nje?"

Otroška duša.

Otrok: — Zakaj odpiras okna in vrata?
Mati: — Da se malo prezračí.
Otrok: — Danes ni zunaj zra-ka, ampak je veter!

Špiritizem.

Žena je poklicala duha svojega moža. — "Kako ti je Edgar?"
Duh: — Dobro.
— Boljše kot ti je bilo tukaj?
— Stokrat boljše.
— Kje pa si?
— V devetem peklu.

PRIJATELJICE.

— Ti večeraj me je prosil nek slikar, da naj mu stojim kot model za njegovo sliko "Zmaj in angelj".
— Zakaj, za zmaja ali za angelja?

Skrivnosti.

"Ančka mi je rekla, da si ji po-vedala skrivnost, o kateri sem ji rekla, da ne sme ničesar tebi po-vedati!"
"Neumnost! Saj sem ji vendar rekla, da ti ne sme ničesar pove-dati!"
"Da, rekla sem, da ji ničesar ne povem ako mi ona pove — zato te prosim, da ji ne poveš, da sem ti jaz to rekla".

Njena skrb.

— Stara postajam, je rekla ba-ronica svoji služabnici.
— Gospod baron je pa še večeraj rekel, da jako mladi izgle-date.
— To me ravno žalosti; dokler sem bila še mlada ni nikdo tega zapazil.

Vicinalna železnica.

Potnik: "Ali se dogodi na vaši progi tudi kaka kolizija?"
Sprevodnik: "Ne, pri nas je to čisto izključeno."
Potnik: "No, no!"
Sprevodnik: "Gotovo! — Mi imamo vedar le eno lokomotivo".

Dober napredek.

— Hčerka, kaj si se danes na-učila v šoli?
— Klečati!

Zadnji poskus.

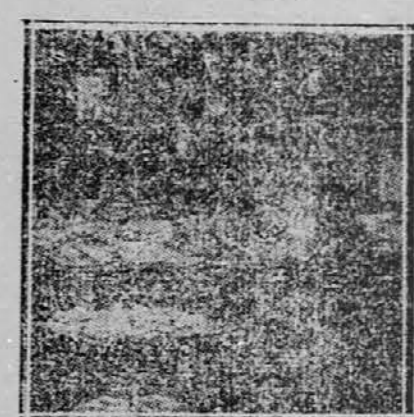

Ženitvanjski posredovalec: — Zakaj ste danes prišli sem z mo-drimi očali?
— Ker bi se rad prikupil oni nevesti, ki si želi modrih oči.

S trga.

Neki Slovak je prodajal na tr-gu žlice. Pride prijatelj ter ga vpraša, kako gre kupčija.
"Kako mi gre", mu odgovori Slovak. "Kot bolniku. Vsako u-ro eno žlico".

Jasen migljaj.

— Za eno krono obveze.
— Zakaj jo baš rabil?
— Jaz za nič, ampak oče je ho-tel iti v gledališče, re mu mama ni dovolila.

Pijancev račun.

— Mošnja je polna, glava je prazna. Če vse zapijem, je glava polna in mošnja prazna, toraj je nazadnje vseeno, zatoraj pijmo!

V ZADREGI.

Mala Milica je znala vsakega človeka vsati, in je s tem pripravljala zbrani družbi obilosomeha. Nazadnje jo vpraša oče: — No, Milica, pa povej kako pravi naša hišna!
Milica se postavi pred očeta in reče: — O, gospod, če bi to vedela vaša gospa! Toda jaz vam ne dam pod nobenim pogojem poljuba.

VESELO NOVO LETO!

Do časa!

— Kaj? Novo suknjo imaš, mo-goče še ne veš, da sem večeraj pri-šel na kant?
— Gotovo. Toda jutri bode tu-di krojač zvedel!

Preveč dobesedno.

"No, ali je vaša mati sinoči spa-la? Ali je slušala moj nasvet ter štela?"
"Da; štela je do 18.123."
"Potem je trdno zaspala, kaj ne?"
"Tedaj je bil že čas, da je vsta-ja".

Med seboj.

— Kečaj se boš poročila?
— Mama je rekla da takoj, ko pridem k pameti.
— No, potem imaš pa še dovolj časa!

Pasje življenje.

"Vaš mož se vedno pritožuje, da živi pasje življenje".
"Da, čista resnica je to. Do-mov prihaja z umazanimi noga-mi, nato sede k ognju ter čaka, da se ga nasiti".

Posrežljiv.

— Ti, ta cigara pa ni veliko vredna!
— Vem, zato sem ti jo pa dal.

Vprašanje.

Sin: — Oče, zakaj imajo nmet-niki dolge lase?"
Oče: — Zato ker brivec nikogar zastojni ne striže!

Mi profesorji.

Profesorjeva žena: — Že celo popoldne stoje lastovke na brzo-javnih žicah, skoraj gotovo...
Profesor: — Čakajo vlaka na jug!

TEŽAVA.

— Kaj pa iščete toliko časa na vratih?
— Pijance: — Ne vem; danes se hiša nikakor noče nataktniti na moj ključ.

Vročja želja.

Nekaj sem vprašal nekega pi-janca, kateri dan se mu najbolj dopade.
— Nobeden — je rekel, — naj-boljše bi bilo, če bi bila vedno noč!

Odkrit.

Lump dijaku: — Ni drugače, sem denar!
Dijak: — Dobro, koliko ga imate vi? Jaz nimam niti centa!

Moderna ljubezen.

— Ne veš kako sam zaljubljen vate; škoda, da nimam nobenega prijatelja, ki bi se poročil s teboj.

